

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽĎCE A NA BYSTRÉ

JAKO PASTÝŘI NA HORÁCH

Milí přátelé, bratři a sestry,

ačkoliv se stále více stmívá a přibývá chladu, šedi a ponurosti, jsou před námi dny naděje. Advent je totiž očekávání veliké naděje. Očekávání na příchod Spasitele. Očekávání na toho, který nás vysvobodí z otroctví zániku. Na toho, který nám vrátí život. Na Pána Ježíše Krista. Ten letošní advent bude pravděpodobně jiný, než ty předešlé. Ovlivněný celosvětovou pandemií. V době, kdy píšu tento článek, není vůbec jisté, zda se do Vánoc budeme moci sejít k bohoslužbám, zda např. bude vánoční dětská slavnost, tradiční štědrovečerní zpívání pěveckého sboru a další sváteční setkání. Na druhou stranu, jak se říká, všechno zlé může být k něčemu dobré. My křesťané se navíc můžeme opřít o Boží slovo podobným a výstižnějším vyjádřením. Apoštol Pavel v listu Římanům 8, 28 píše: **Víme, že všcko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.** Ptáme se, co může být dobrého na tom, že se nemůžeme scházet? Třeba právě to, že si uvědomíme, jak nám společenství církve velmi schází. Jak nám chybí společné sdílení o obyčejných věcech života, ale také sdílení u Božího slova, společný zpěv a modlitby. Můžeme si o to více jeden druhého vážit. A také si uvědomit, že mít společenství církve, jít na bohoslužby, není samozřejmost, ale spíše milost. Své by k tomu jistě mohli říct ti, kteří se mezi nás již nedostanou pro stáří, pro nemoc, pro všelijakou vzdálenost. A jak se jim stýská. Jak rádi vzpomínají a stále se za sbor modlí! A za to bych jim a každému dalšímu modlitebníku chtěl z celého srdce poděkovat. Vždyť právě modlitby jsou zdrojem k požehnání jednotlivců i celého společenství církve. A modlitby nejednou změnily dějiny a zvrátily nepříznivou situaci. A právě skrze modlitby můžeme být my všichni propojeni v jednom Duchu i v tento komplikovaný čas. Modlitbu nám nikdo a nic vzít nemůže. Ani nemoc, ani žádná jiná těžkost. I kdyby nám třeba jazyk vyřízli. To co nám ji ale může vzít je pouze naše lenost a lhostejnost.

Tak bych nás všechny, milí přátelé, chtěl povzbudit k modlitbám. A to i ty, pro které je letošní advent naopak náročnější. Rodiče dětí zápasících s on line výukou svých dětí. Zdravotníky, pečovatele a další,

kterým nastalá situace působí nemalé těžkosti. Nemocné, kterým nemoc vzala sílu a nesou si nějaké následky. Skrze modlitbu Bůh dává sílu obstát a všechno překonat. A ti, kteří zažívají prázdnotu a samotu, nechť naplní svůj čas bohudíky věcmi. Ti, kteří mohou pomoci, kde je třeba, ať tak činí, přinese to radost druhým i jim samotným. A ti, kteří pomoci nemohou, ať se modlí a vyprošují požehnání a sílu těm, kterým právě chybí.

A ještě jednu věc bych na závěr chtěl zmínit. Ta jinakost letošního adventu nás může o to více přiblížit k Tomu, jenž přichází shůry. Můžeme přicházejícího Krista vnímat jinak, netradičně. Jsme tak trochu podobni těm **pastýřům na horách**, co se o nich píše ve vánočním evangeliu. Pastýři prožívali dost často osamocení. Odloučení od ostatních ale také od rušivých vlivů okolí. A právě třeba David, než se stal králem, byl pastýřem. Pastýřem, jehož samota a odloučenost přivedla k tomu, aby hledal Boha. Aby se Boha naučil vnímat v tichu, naslouchat Mu. Aby s ním měl vztah. Když jste sami, tak se buď zblázníte, pustíte si rádio, nebo televizi, nebo si koupíte zvířátko, ať si máte s kým povídat, anebo si začnete povídat s Bohem. A to je to nejlepší. Bůh je přece všude kolem nás i s námi. V Pánu Ježíši Kristu se chce ale narodit v našem srdci a tak náš potěšovat a dávat svůj pokoj. David Boha našel, o čemž svědčí mnohé jeho žalmy. A koneckonců našli Ho i ti pastýři z evangelia: **A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete dětátko v plenkách, položené do jeslí.“** (Lukáš 2, 8-12) Ti pastýři se následně rozhodli jít do města Davidova, tedy do Betléma, aby se přesvědčili, že Bůh jim dal Spasitele. I my se rozhodněme k hledání. Kdo hledá, ten najde. A ještě něco. Kdyby o Vánocích se ještě stále nemohly bohoslužby konat veřejně, určitě bychom je vysílali přes internet. Kázání pak můžeme roznést v tištěné podobě těm, kteří by měli zájem, případně si je zájemci mohou vyzvednout na faře. A na Vánoce? Třeba necháme otevřený kostel k modlitbám

a zpěvům, a každý tam bude moci přijít v jakýkoliv sváteční čas, třeba tam pak ten Betlém nalezne. Pokoj, sílu, lásku a Boží požehnání vám všem. Amen.

Jáhen Radek Hanák, kazatel sboru

PODĚKOVÁNÍ

Vánoční číslo našeho časopisu je také milou příležitostí k poděkování.

V létě úspěšně proběhla plánovaná oprava věže našeho kostela. Rádi bychom touto cestou srdečně poděkovali všem, kteří na opravu přispěli. Dárců nebylo málo. Byli mezi nim členové našeho sboru, Jeronýmova jednota, obecní úřady v Růžďce i na Bystřičce, ale také mnoho lidí mimo náš sbor, zblízka i hodně daleka. Potěšilo nás, kolik z vás cítí pouto k Růžďce, k Valašsku. Moc si vaší přízně a podpory vážíme. Mnozí dárci pro nás zůstávají anonymní, kéž se naše díky dostanou i k nim.

Děkujeme také všem, kteří jste se na opravách podíleli fyzicky – organizací, účastí na brigádách, přípravných a úklidových pracích. Děkujeme všem, kteří jste na celé dílo mysleli v modlitbách. Díky vám opravy proběhly v plánovaném čase a s plánovanými náklady. Pohled na věž našeho kostela v novém kabátě je nám všem velkou odměnou a radostí.

Staršovstvo růždeckého sboru

ZA LETNÍM TÁBOREM

Kdo se pohyboval 18. července 2020 kolem poledne v okolí evangelické fary, mohl být svědkem méně obvyklého chaotického hemžení dětí a rodičů, kteří se připravovali k odjezdu na letní tábor pořádaný ZKK-centrem v těsné spolupráci s FS ČCE v Růžďce.

Tábora se zúčastnily více než čtyři desítky dětí školního věku, se kterými jsme my organizátoři strávili nezapomenutelné chvíle na tábořišti Synodos na Malé Bystřici.

Od fary se průvod dětí a vedoucích vydal pěšky přes Dušnou do tábora. Vybavení kuchyně, bagáž a další nezbytnosti byly převezeny autem v režii Pepy a Davida Bartoňových z Dolinek.

Táborníci dorazili později odpoledne a byli přivítáni králem Radúzem z Hané (v podání p. faráře Radka Hanáka), který byl ústřední postavou celotáborové hry a celého pobytu.

Na prvním nástupu v sobotu večer byly děti rozděleny do osmi královských rodů, jejichž úkolem byla péče o království v době nepřítomnosti pana krále Radúze. Ten putoval světem, aby sesbíral Boží zbroj k obraně svého království před Pánem zla (bezvadně ztvárnil Pavel Hrbáč).

Každý večer byl zakončen scénkou, která dětem vyprávěla o tom, jak král postupně dostal pás pravdy, pancíř spravedlnosti, boty evangelia, štít víry, prilbu spasení a meč Ducha. Druhý den se tato témata probírala během duchovního programu dopoledne. Odpoledne byla pro děti připravena Velká táborová hra (VTH) v duchu rytířského středověku.

V neděli nás navštívila skupina historického šermu – čtyři bratři a jedna sestra z řádu johanitů. Dětem předvedli zbraně a zbroj, boje a děti samy si něco z toho mohly vyzkoušet.

Během celého týdne děti sbíraly do celotáborové hry body za úklid, celkovou snaživost a poslušnost, za hry a další. Body pak mohli proměnit na dřevěné kostky, ze kterých stavěli hrad svého vlastního královského rodu. Výsledek předčil všechna očekávání a vznikla skvostná a velmi propracovaná díla, která byla vystavena v létě v kostele.

Letošní novinkou bylo i individuální hodnocení za splnění rytířské ctnosti. Z pážat a dívek na začátku se stávali svobodní páni, hrabata, markrabata, knížata, vévodkyně, hraběnky, kněžny a princezny. Na závěr celého týdne byli všichni dvořané pasováni navrátilivším se králem do stavu rytířského.

Vařily Pavla Najtová, Iveta Slováčková a Pavla Dančáková. O duchovní stravu se starala Martina Kovářová s Radkem Hanákem. Tělesné schránky opečovávala Tereza Rožnovjáková. Hry připravil Ondra Bartoň s Bětkou Hanákovou, Vojtou Šrámkem a Petrem Novosadem. O pohodlí královských rodů se staral Pavel Hrbáč, Adam Borek, Jan Mikeš ml., Martin Mikoláš ml., Ondřej Rožnovják,

Andrea Zralá, Veronika Zralá, Renata Zralá, Michal Kovář, Jan Klenotič a Jiří Nikodém.

Všem, kdo se podíleli na přípravách patří moje uznání a velké poděkování.

Tábor se uskutečnil v termínu od 18. do 24. července za finanční podpory OÚ Růžďka, OÚ Bystřička a Austin Detonator.

Jan Sedláček

LETEM SVĚTEM, ANEB PUTUJEME PO ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍCH

Rok se s rokem sešel, opět přišly letní prázdniny a s nimi také rodiči a dětmi oblíbený a očekávaný přífarský tábor s angličtinou, který navazoval a byl inspirován loňským precizně a profesionálně připraveným programem.

Tábor, již čtvrtý v pořadí, proběhl od 10.–14. srpna od 8.00 h–16.00 h. Dvaadvacet dětí ve věku 6–13 let bylo rozděleno do dvou skupin podle jazykové úrovně. Kromě společně stráveného času formou her, výtvarných, kulinářských a sportovních činností, bylo cílem tábora děti seznámit s reáliemi pěti zemí, procvičit, zopakovat a navázat na již osvojené znalosti anglického jazyka. Výuka probíhala volně, formou hry a děti byly každý den seznámeny se základními fakty a pojmy dané země, jako je hlavní město, počet obyvatel, nejvyšší hora nebo řeka, oficiální jazyk a měna. Během putování po Velké Británii, Spojených státech amerických, Kanadě, Austrálii a Indii děti také ochutnaly tradiční pokrm, shlédly dokument o deseti nejkrásnějších a nejnavštěvovanějších destinacích. Čaj o páté, „hot dog“, lívance s javorovým sirupem, klokaní steak (pouze nakreslené na talíři ☺) a indické koření sklízely úspěch! Jednoznačně však vyhrála Kanada.

Děti se v Anglii setkaly se zvědavým králíčkem – Peter Rabbit, v úterý se utkaly s americkým bizonem v „Buffalo fight“, kanadského losa zahlédly pouze z dálky, na světoznámé australské Bondi Beach děti soutěžily v různých vodních sportech a zároveň v korálovém útesu potkali Clauna fish Nema, v Indii mohli z hřbetu slona pozorovat chráněného tygra... a mnohem víc... (na to nám nestačí počet řádků).

Lektorky se zhostily výuky s chutí a s nadšením a děti takto mohly okusit alespoň kousek ciziny. To by ovšem bez pravé ruky a rychlých nohou asistentů nebylo možné zrealizovat. Patří vám veliký dík!

Tábor by se nemohl uskutečnit bez sponzorských darů a ochotných rukou našich milých sester a bratrů a rodičů, kteří dětem připravili vynikající obědy, dopolední a odpolední svačinky.

Děkujeme všem za obohacující a inspirující čas kvalitně strávený ve společnosti úžasných, po znalostech toužících dětí.

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na přípravách a hladkém chodu tábora,

naše vděčnost patří našemu Pánu a Bohu, který nás ochraňoval a hojně nám požehnal.

Těšíme se opět, bude-li nám dopřáno, zase za rok.

Vaše Marta a Miri

TOULAVÉ LÉTO

Když se řekne pout, většině lidí vytanou na mysli kolotoče, stánky a jiné atrakce. Původní smysl pouti ustoupil v dnešní době do pozadí. Když už se o něm mluví, bývá zmiňována především pouti do Santiaga de Compostela ve Španělsku. I tady v Česku je ale spousta míst, které nabízí podobné prožitky jako cesta do Santiaga. Já jsem se letos v létě vydala na několik takových míst a chtěla bych vám povypovírat, co jsem tam prožila. Každá z cest, které jsem letos v létě absolvovala, mě naučila něco jiného.

Putování po Bílých Karpatech mě naučilo vážit si ticha. Jsem člověk tišší povahy a myslela jsem si, že jsem na ticho zvyklá, být obklopena úplným tichem bylalezezačátkušok. Byla jsem najednou úplně sama, během dne jsem skoro nikoho nepotkala. Tyto chvíle mi ale umožnily zaslechnout to hluboké v sobě, kterého jsem si v ruchu běžných dní tolik nevšímal.

Během cesty jsem měla dostatek času na to, abych přemýšlela o věcech, které mě trápí, a jak se s každým krokem moje mysl pročišťovala, uvědomila jsem, že nejsou tak závažné, jak jsem si myslela. Po odstoupení od reality mi umožnilo získat nad problémy nadhled.

Své v tom sehrála také ztráta moderních vymožeností. Přinejmenším mi ukázala na nestálé hodnoty, o jaké často v životě opírám, a jaké věci jsou doopravdy podstatné.

V těch nejtěžších chvílích jsem si také uvědomila, kolik věcí kolem mě zaslouží úžas. Dorazila jsem do přístřešku, zrovna když se spustil obrovský déšť, k pramenistudené vodě po úmorné cestě v horku po asfaltu, jindy jsem zase potkala pána, který se se mnou podělil o vodu a kousek chleba. Věděla jsem, že Bůh mě provází na všech cestách a že se o mě stará, nikdy jsem však tak silně neprožívala Boží ochranu jako tam.

Druhá pouť vedla z Betlémské kaple venkovskou krajinou do německého Bärnau. Tato cesta nese název Husova a je upomínkou na poslední pouť Jana Husa. Putovala jsem se skupinou, což mi dodávalo pocit bezpečí a jistoty. Díky ostatním mi cesta i rychleji utíkala. Během povídání s převážně staršími lidmi jsem načerpala spoustu inspirace, vymýšleli i různé slovní hry a malé výzvy, zatímco jsme společně plnili tu velkou.

Tato cesta mě naučila především to, že není ostuda poprosit o pomoc. Putovali jsme na vrcholu léta v úmorném vedru, takže mi často docházela voda a síly. Kolem mě byla ale spousta ochotných lidí, kteří se podělili o vodu a dali mi tabletky s hořčíkem, pomohli mi přejít náročnější úseky a ujišťovali se, že jsem v pořádku. Neustále jsme se povzbuzovali.

Díky této cestě jsem se také dozvěděla více o kořenech české reformace a pocítila jsem nesmírnou úctu k naší evangelické tradici.

Poslední pouť letošního léta byla pouť ze Skalky nad Váhom, nejstaršího slovenského poutního místa, na Velehrad. Skupiny poutníků vyrážely z několika směrů a na konci se všechny proudy setkaly na Velehradě, kde se konala společná mše. Tuto cestu jsem také podnikla s početnou skupinou poutníků.

Na této pouti jsme se setkali s nečekanou pohostinností našich východních sousedů. Připravili pro nás vystoupení s písněmi, čekali nás v kroji a nabídli nám chléb se solí a výborné makové koláče. Část z nich se také rozhodla nás doprovodit na naší cestě. Na česko-slovenské hranici jsme si společně zapívali hymny obou národů. Bylo to krásné a jsem ráda, že jsem mohla pocítit velkou sounáležitost mezi Čechy a Slováky.

Na závěr bych chtěla povzbudit i vás, abyste se na cestu vydali. Tělo pohybuje duchem. Nepřerušovaná chůze, pohyb, na který se člověk nemusí tolik soustředit, to vše čistí mysl. Člověk může tolik získat, když se odhodlá poodstoupit od toho, čím si láme hlavu, a naslouchat. Věřím, že je jedno, po které trase se vydáme, vždycky jsou pro nás připraveny odpovědi na naše otázky. *Barbora Vidašičová*

ZMĚNA SBOROVÉHO ÚČTU

Upozorňujeme, že staré číslo sborového účtu brzy přestane platit. Dary, prosím, zasílejte na číslo nové: 103062300/2250. *Staršovstvo růždeckého sboru*

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA VŠECHNA ADVENTNÍ I VÁNOČNÍ SETKÁNÍ, KTERÁ BUDOU DLE VL. NAŘ. S OMEZENÍM POČTU ÚČASTNÍKŮ.

Program může být pozměněn s ohledem na danou situaci. Sledujte proto, prosím, informace na webových stránkách sboru. Informace budou i na nástěnce před farou. Info rád poskytne také bratr kazatel R. Hanák. Můžete mu volat na číslo 731 174 641. Bohoslužby se nyní konají ve dvou časech v 8:30 a 10:00 hodin. Nadále budeme bohoslužby vysílat také on-line pro ty, kteří nebudou moci přijít, a to na adresách: youtube.com/cceruzdka a facebook.com/cceruzdka

4. adventní neděle	20. 12. v 8:30 a 10:00 bohoslužby v Růžďce na faře
	V 16 h Dětská vánoční slavnost proběhne pouze ON LINE na výše uvedených adresách
Štědrý den	24. 12. ve 20:00 h štědrovečerní setkání v kostele – vánoční písně, dárky pro děti pod stromečkem, horký svařák a další překvapení
Boží hod	25. 12. v 8:30 bohoslužby na Bystřičce v 10:00 bohoslužby v růždeckém kostele
Silvestr	31. 12. v 19:00 h. silvestrovské setkání pro všechny generace dle možností
Nový rok	1. 1. v 8:30 bohoslužby na Bystřičce v 10:00 bohoslužby v Růžďce na faře

OZVĚNY – VÁNOCE 2020

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růždka 138, 756 25, <http://www.cceruzdka.cz>; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 103062300/2250 (dary církvi je možné odečíst od základu daně); kontakt na kurátora sboru – Jan Dančák ml.: tel. 571 443 229; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.